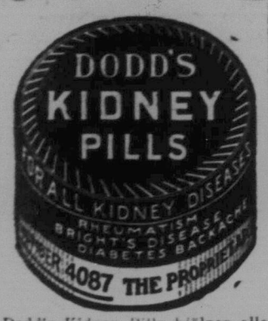

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. PHONE A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sedlar, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, måste att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PA SEGARAN

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c. pe gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 29 Maj 1924.

ETT FLERTAL gånger ha vi i denna tidning avtryckt artiklar rörande den av vår landsman, Karl J. Ellington, här i Amerika introducerade metoden, att av stampad jord bygga såväl boningshus som uthusbyggnader, etc. och vi vilja härmed på det varmaste rekommendera, att våra landsmän i Canada fästa upmärksamhet vid denna byggnadsmetod.

Under de senaste åren ha farmarna i västern — tack vare de ekonomiska svårigheter vari de flesta befunnit sig —nödgats uppskjuta de nödiga byggnationerna av boningshus och andra farmbyggnader. Detta på grund av att såväl byggnadsmaterialer som fackliga arbetskrafter varit så dyra, att det varit omöjligt att tänka på saken. Sträng ekonomi i alla avseenden har varit lösen under senaste tiden för farmarna och detta har måst följts även då det ej alltid varit klokt. Med dessa fakta för ögonen är det en välkommen och värdefull nyhet, att erhålla kunskap om ett byggnadssätt, varigenom man med egen hjälp och med materialer, som så att säga ingentling alls kosta, kan företaga de nödiga byggnationerna. Metoden har beskrivits på ett fullständigt sätt av mr Ellington, senast i en artikel som inflöt i Svenska Canada Tidningens sista nummer, och det är ej vår avsikt att redogöra för den här. Vi endast hänvisa våra läsare till nämnda artikel. De, som önska närmare kännedom om den s. k. pisé-metoden, rekommendera vi, att eftersända den i vår tidning annonserade boken. Det är nämligen att märka, att Ellington ej har någon annan inkomst från sin energiska och entusiastiska verksamhet, att göra denna byggnadskonst känd— en verksamhet som i sig själv är en verklig tjänst till våra landsmän — än den lilla inkomst boken kan ge honom.

Att metoden är fullt tillförlitlig kanske bevisas bäst därav, att den slagit igenom i Sverige och erhållit sakunnigas varmaste erkännande. Även i Norge, Danmark, Finland och östersjöprovinserna har man visat stort intresse för metoden och byggnadsingeniörer ha studerat och rekommenderat densamma. I Norge var författaren Knut Hamsun den förste att använda metoden och efter honom kom Norska Bondeförbundet, på vars initiativ Ellingson blev kallad att ge undervisning rörande pisé-byggnadsmetoden i tre av Norges lantbruksinstitut i samband med byggen, som samtidigt uppfördes vid dessa lantbruksskolor.

I Sverige ha ett flertal herregods utnyttjat metoden, i Västergötland ha några sämlingslokaler byggts och i Uppland ett posthus, vilket av jordbruksdepartementet besiktigats och lovordats. Förre jordbruksministern Sven Linders har i en rekommendationsskrivelse gett Ellingson de vackraste vitsord och tackat honom för den tjänst, han gjort nationen genom att införa metoden.

Vi anföra allt detta för att framhålla för möjligen tvivlande "tomas'ar" att det icke är en ny metod, som e provats och ej besitter praktiskt värde. Experimentsstadiet har redan passerats. Vi uppmana, som sagt, våra landsmän, vars ekonomi möjligen ej tillåter dem, att företaga byggnationer enligt de gamla metoderna, att intressera sig för saken och utnyttja den nya. Vi skulle också vara ytterst tacksamma ihändelse någon företager ett bygge enligt denna metod, om dessa ville tillsända oss ett brev rörande resultatet. Det skulle vara till stor nytta för våra farmare att känna dessa resultat.

I DAGENS nummer publiséra vi fortsättningen på den artikelserie: "Äro svensk-canadensarna försoffade?", vilken vi i förra veckans nummer påbörjade. Artikelförfattaren mr J. A. Hägglund, ämnar av alla tecken att döma ej påtaga sig silkeshandskar, då han påtager sig kallet att svänga sitt gissel över svensk-canadensarna för deras liknöjdhet och försoffning, då det gäller att bevara och tillvaratagа svenskarnas intressen. Det är alltid uppfriskande att se, att någon tager till storsläggan ibland, även om det understundom händer, att man själv får en släng med, då den svänges. — Det kan nog ej förnekas, att mångt och mycket brister, då det gäller arbetet för svenskheten, men det kan ju ha sina orsaker, vilket likväl ej säger, att denna dådlösa slummer skall förbliva evinnerlig.

Även om vi ej i allt kan gå med på vad mr. Hägglund säger, så hälsa vi likväl inlägget välkommet och hoppas livligt, att det måtte framkalla diskussion och kritik, — en konstruktiv kritik, som möjligen kan medföra några resultat. Detta ämne har länge lekt i vår håg, och det har varit vår avsikt, att föra det på tapeten, vadan det är oss kärt att säga, att vi välkomna en allsidig, men likväl från bitterhet och elakheter befriad diskussion. Vi erinra oss huru för några år sedan en prästman var nog oförsynt, att påstå att det svenska folket i Canada var ett sjunkande folk — eller var det ett sovande folk? Detta uttalande verkade som en tändsticka kastad i en kruthög. Mycket ont blod åstadkoms under den strid, som därefter uppstod, men den lämnade också en hel del gott efter sig. Även om vi ej önska en ny upplaga av den strid med alla sina vedervärdigheter som då uppstod, så ha vi ingenting emot att en ny "väckelse" uppstår, som möjligen kan lämna för framtiden värdiga märken efter sig. —

ENVAR av våra läsare ihågkommer säkerligen, att under kampanjen i fjor somras, rörande den då föreslagna "moderations"-lagen, dess advokater i de mest vältaliga ordalag förutspådde, att de då existerande dåliga tiderna och den då rådande förskräckliga olagliga försäljningen av "home brew" och hopkok av allehanda slag, som marknadsfördes för att ge "folket lite poetisk färg över vardagslivet" — med ens som genom ett trollslag skulle försvinna, om man bara lyckades få igenom regeringskontrollerad rusdrycksförsäljning. Det var inte småsaker den nya lagen skulle utföra. Arbetstillgången skulle bli större, lönerna skulle stiga, pängarna skulle släppas i rörelse och sättas i cirkulation, med påföljd att exeptionellt goda tider skulle inbryta. Farmarna skulle erhålla mera för sin säd och skatterna skulle reduceras, tack vare de stora inkomsterna, som Manitoba provins skulle erhålla. Folket var dödstrött av de rådande förhållandena, vad rusdrycksbruket beträffar och dess avskyvärda följder; det var trött av de tunga skattebördorna, som nedtyngde det till marken; — det var trött på de hårda tiderna med litet eller intet arbete och det var helt förklarligt, att dessa spådomar, dessa förespeglande löften, lyckades övertyga stordelen av folket, att rösta för moderationslagen. Och den blev lag.

De för folkets välfärd så angelägna och ömmande moderationisterna vunno vad de kallade en glänsande seger över "förbudspuritanerna", — den "personliga friheten" vann över trångbröstad inskränkhet o. s. v. Och resultatet?.... Ja, det har man glömt att titta på. Vi ha ej hört så mycket av dessa välsignelser sedan kampanjen var slut. Vi ha ej sett detta härliga fratidsrika, som "kontrollerad(?)" rusdryckshandel skulle medföra. Även vi ha lite iakttagelseförmåga och vi ha förgäves tittat efter de goda tiderna, de förminskade skatterna eller det ökade nykterhetshänseende bättre dagar, som utlovades. —

Vi veta att tiderna även i år äro i oförelsevis dåliga. Vi veta att arbetstillfällena ej blivit talrikare, och vi veta också att det "färfärliga rusdrycksellände", som dessa "folknykterhetens apostlar" gutbevars voro så bekymrade över (!) ej avtagit. Men är det någon som hör att de "oja" sig över det nu? Var det likt det!.....

UTAN TVIVEL är det många av våra läsare, som äro intresserad av att veta en del om hur den så mycket omskrutna lagen verkat. I Saskatchewan förestår en kampanj för införandet av en liknande lag. I Ontario är också frågan uppe på tapeten och i Sverige torde man också ha tytta av att känna en del om densamma. —

Det kan då först som sist fastslås, att enforceringen av denna lag är lika svår som tillämpningen av förbudslagarna — och en god del värre. Alldenstund rusdrycksförsäljning är tillåten, är det synerligen svårt att kontrollera huruvida rusdrycker åtkommits lagligt eller olagligt. Hur skulle det överhuvudtaget vara möjligt att begränsa eller förhindra fylleriförseelser, då rusdrycksförtäring är tillåten? Hur man under sådana förhållanden kan ifrågasätta rusdrycksbrukets minskning tillhör dessa gåtor, som det är moderationisterna förunnat att förklara.

I Free Press för den 1 nov. heter det, att polisen medgivit att "de ha kännedom om att hundratals hem i staden (Winnipeg) äro lönnkrögarehålor", att de flesta hotell servera ej endast öl utan också starkare drycker i strid med gällande lagar, men att polisen står maktlös, att förhindra detta olagliga förfarande. Moderationslagens bestämmelser äro av den beskaffenhet att polisen har det svårt att kunna beivra dessa förseelser.

Att fylleriförseelserna ej avtagit behöver knappast påpekas. Där man förr såg ett tiotal berusade kan man nu se hundratal och det är sannerligen ej svårt att få se berusade personer på gatan; — att en stor del av dessa äro skandinaver, förbättrar ej i något avseende ställningen och bidrager ej till att förhöja belåtenheten med den "moderations-lag", som tack vare skandinavers benägna bistånd genomfördes. —

Vi äro idag i tillfälle att citera en del statistiska uppgifter som lämnats av polischef C. H. Newton här i Winnipeg och vilka gälla för sex månader före lagens ikraftträdande, trädde i kraft, jämförda med sex månader före laggens ikraftträdande. Siffrorna ställa sig sålunda: arresterade för dryckenskap under följande månader före lagens ikraftträdande: under mars—88, april—98, maj 114, — juni—111, juli—93 och augusti—135; för dryckenskap och oordentligt uppförande: mars—3, april—8, maj—5, juni—10, juli 7 och aug.—13. Siffrorna för följande sex månader efter lagens ikraftträdande för dryckenskap voro under oktober—152, november 135, december—117, (1923); för januari—79, feb.—69 och mars 153, de sista tre månaderna 1924, för dryckenskap och oordentligt uppförande för samma månader: oct.—13, nov.—8, dec.—9, (1923), januari—5, februari 10 och mars (allt 1924)—14. Dessa siffror tala för sig själva. De visa en tydlig ökning under de sex månaderna av 79 fall — eller i medeltal tretton i månaden. Ehuruväl dessa siffror endast gälla en kort tid och sålunda ej kunna betraktas såsom en slutgiltig dom, så äro de likväl rätt betänkliga. Det måste också ihågkommas ,att vi nu stå inför samma dilemma, som före förbudet, nämligen att man ej så allmänt observerar en drucken person. Det är nu lagligt att berusa sig — vilken skillnad detta kan åstadkomma går över vårt förstånd, ty en person, som är "lagligt" full är i våra ögon lika så vämjelig och avskyvärd som en "olagligt" full! —och detta gör att man ej bryr sig om en sådan, medan man förut hade visshet att varhelst en berusad person uppträdde, så hade man en lagbrytare att göra med. —

Det har från vissa håll framhållits att det nu ej är giftiga hopkok, "moonshine" "home brew", eller "canned heat" som förtäres, utan riktigt "ädla" saker. Jo, vi tacka!..... Såvida ej våra luktorgan bedraga oss, så ha vi ännu såväl i spårvagnarna som å gatorna ,slagits i ansiktet av denna vidriga, stinkande "parfym", som karaktäriserar denna hembryggda dekokt, som representanter av människan, "skapelsens krona", så ymnigt trattar i sig.....

Ett faktum är att lönnkrögarna fortfarande ha samma lukrativa affär som förut; liksåa lönnbrännarna. De som läsa dagspressen kan förvissa sig om, att denna uppgift är korrekt, ty man kan nästan dagligen läsa om det ena beslagtagandet efter det andra av rusdrycker och bränvinskokare. Detta hände ju visserligen även under förbudets dagar ,men det var ju detta eländiga tillstånd, som moderationisterna skulle avlägsna. Det få vi inte förglömma. —

SKULLE man döma av de penningar, som lagligen utgivits för rusdrycker av Manitobas befolkning sedan regeringskontroll infördes — utgifterna för olaglig försäljning kunna vi naturligtvis ej uppge, men de hålla nog jämna steg med de "lagliga" — så får man svårt för att tro, att några dåliga tider existera. Enligt officiella siffror har nämligen Likörkommissionen sedan lagen trädde i kraft upp till januari månad mottagit i "permit"-avgifter $24,495.50. Kommissionen har dessutom försålt rusdrycker till ett belopp av $1,235,242.-04. Bryggarna hävade samtidigt in sina $546,459.90. Den totala siffran utgör $1,806,197.44 vilket blir i medeltal $21,249 dagligen, $855 per timme och $14.75 per minut. Det var ju en rätt respektabel summa penningar, att ödsla på dylika saker, medan arbetslöshet rådde och medan provinsens skolor fingo stå tomma på grund av att medel saknades att hålla dem öppna.

Vi kanske komma ihåg, att det argumentet allmänt framhölls och lyckades även narra en del tanklösa personer, nämligen, att denna affär skulle fylla provinsens kassor och att penningarna skulle stanna inom landet. Att detta tal var absurt gick det ej an att påpeka för moderationsligans advokater. Enligt uppgifter, så har emellertid omkring en tredjedel av de penningar, som utgivits för rusdrycker, gått till utlandet. Till Europa har således gått $479,628, till Asien $1,651 och till Västindien $6,588, — tillsammans $487,467. Dessa penningar har sålunda gått förlorade för Manitoba och vad utbyte har det fått? Någonting som är mycket sämre än intet! Något, som ej hjälpt till att förbättra landet eller dess befolkning ett jota, men istället bidragit till att degradera och förföra dess innevånare.

Argumentet att skattkammaren i Manitoba skulle fyllas av rusdrycksmedlen kan kanske upskattas, då man får veta, att provinsen till Dominionen fått utbetala $644,639 i rusdrycksskatt. Huru detta kan ha hjälpt provinskassan, blir lite svårt att begripa. Innan vi avsluta dessa uppgifter, vilja vi påpeka, att till "permits"-innehavare försåldes rusdrycker under perioden 22 sept. till den 31 dec. 1923 för i medeltal $48.05, vilket blir i genomsnitt $15 i månaden eller $180 per år. En rätt vacker summa att låta gå genom strupen!

FÖRHÅLLANDENA i allmänhet ha också antagit former som äro föga uppmuntrande. Å landsbygden har rusdrycksförtäringen ökat i oroväckande grad. Landsortshotellen äro i de flesta fall lönnkrögarehålor å nästan alla danser förekommer fylleri och ungdomen är försatt i en ständig fara att lockas av de förföriska dryckerna. Otroliga historier om förhållandena vid stadens läroverk och högskolor rapporteras till föräldrar och målsmän. Detta är kanske den mest allvarsamma sidan av denna sak. Det är verkligen av nöden, att något göres för att motarbeta detta onda, som åter sticker upp huvudet. Det kan ej nog framhållas, att totalt rusdrycksförbud är det enda medlet. Rusdryckshanteringen kan ej kontrolleras; erfarenheten har alltid visat, att den kontrollerar individen.

Visserligen talas det nu om mera skärpa i enforcerandet av lagen. Det är ock mycket möjligt, att vi skola bevittna de tragikomiska skådespelet, att se herrar moderationister börja skrika på enforcering, men i förnuftets namn, — vad är det som skall enforceras? För övrigt, — varför kunde man ej offra lika mycken energi på enforcering av förbudslagen, som kunde ha tillämpats i yttersta utsträckning, om man verkligen önskat folknykterhet. Vi uppmana alla skandinaviska nykterhetsarbetare, att verka för förbudsidens spridande och att de lägga sin röst och brukar sin energi på rätt ställe, då frågan kommer up till avgörande i Saskatchewan och Ontario. Än en gång kommer Backus att få taga ett kragatag med nykterhetsvännerna, och då skall det säkerligen visa sig, att de lärt sig den beska läxa, som kanske var nödvändig, för att förbudets nytta för individ och samhälle skall klart framstå för alla.

Det trådlösa seendet på marsch.

Snart skola vi åse världens gång från hemmets lugna vrå.

"Hvad mänskligheten vill uppfinna, det blir sannolikt också uppfunnet" har en viss man sagt. Och detta är ju uppmuntrande för alla dem, som med iver avvakta den vidare utvecklingen av den trådlösa telefonen.

Det nyss gångna året upplevde en snabbhet i utvecklingen på detta område vilken troligen aldrig sett sin like. Naturligtvis återstå ännu många förbättringar, innan radioingenjörerna kunna garantera oss en fulländad mottagning.

Ett av de klagomål, som oftast framställes, gäller den varierande styrkan hos de mottagna signalerna. Denna defekt har sin grund i förhållanden, som hittills icke fullt behärskas av vetenskapens män. Den beror på ett naturfenomen, som sammanhänger med den övre atmosferens elektriska tillstånd, förklarar en författare i en engelsk facktidskrift och fortsätter:

I allmänhet torde man icke ha klart för sig, att ungefär 30 å 35 km. ovan jordytan ligger ett skikt av elektricitetsmättad och förtunnad luft, vilket värkar som ett slags reflektor på radiovågorna.

I detta sammanhang kan erinras om de nyligen offentliggjorda meddelandena om den norske vetenskapsmannen professor Vegards upptäckter rörande norrskenet, som han förklarar bero på vissa företeelser i ett lager av vid 203 graders köld fruset och kristaliserat kväve, som likt ett ballonghölje omger vårt klot. Detta lager — som utgör kärnan i professor Vegards upptäckter — anser han utöva samma värkan på radiovågorna, som den engelske författaren vill tillskriva ett elektricitetsmättat luft skikt. Vi knna därför med gott samvete återgiva den engelske författarens teorier, då de ju kunna anses ha ngefär samma utgångspnkt som de Vegardska.

Det är nästan — skriver den engelske författaren i fortsättningen — som om ett väldigt tak av koppar vore uppspänt ett 30-tal kilometer över oss. Reflexkraften hos detta ledande tak varierar vid olika tidpunkter, precis på samma sätt som en spegel blir immig när man andas på den, medan den i vanliga fall återkastar ljuset utmärkt.

Denna liknelse hjälper oss att förstå något av det som händer i de övre luftlagren. När man sålunda uppfångar radiosignaler på längre avstånd, har det ibland bildats ett slags imma på det ovannämnda luftskiktet, och denna "imma" invärkar hämmande på reflexförmågan och försvagar alltså radiosignalerna.

Detta inträffar troligen huvudsakligast på avstånd om inemot ett par hundra kilometer och mera, och denna värkan framträder tydligare, ju större avståndet är. Däremot är icke sagt, att detta icke periodvis kan iakttagas på kortare håll. Detta fenomen utgör en av de praktiska svårigheter, som radion ännu har att övervinna. Teoretiskt kan detta ske redan nu, men därtill erfordras tiofaldig ökning i den strömstyrka, som nu i allmänhet användes för den trådlösa telefonen.

Ett annat problem, som för närvarande sysselsätter radioingenjörerna, är orsaken till att radiovågorna ha lättare att ta sig fram i riktning från väster till öster än från öster till väster. På Nya Zealand har experiment företagits med speciella instrument för utfinnande av radiovågornas huvudsakliga riktning, och därvid fann man, att vågorna föredrogo att hällre göra turen runt hela klotet i riktning väster—öster än att gå en kortare väg åt motsatt håll. Huruvida förklaringen härtill är att söka i solvärksamheten eller på annat sätt, återstår för framtida forskningar att visa.

Vilka nya underverk har väl vetenskapen att bjuda oss från sitt rikliga förråd? Få eller inga våga väl ett svar på denna fråga. Flygmaskinen, automobilen, undervattensbåten existerade för ej så länge sedan endast i fantasters och vetenskapliga teoretikers föreställningar. I dag ha de ingått såsom en integrerande del av vårt dagliga lif. Och detta i så hög grad, att de flästa av oss aldrig bry sig om att stanna ett ögonblick och förundra sig över dem.

Även den trådlösa håller på att förlora något av sitt mysterium, eftersom det innevarande året otvivelaktigt kommer att med radions hjälp bringa jordens folk närmare varandra än någonsin förr. Ett värkligt internationellt program — det är ännu målet för rundradions strävanden.

Folk, som sitta i lugn och ro i sina hem, komma att bli i stånd att höra sång från Frankrike, musik från Tyskland, ett tal från Amerika och nyheter från England. Sådana experiment planeras nu i England, och tvivelsutan skola de också lyckas. Vem kan därefter anvisa nya sätt att knyta folken närmare varandra? Allaredan har ungdomen i Sydafrika dansat till musik som spelats i London; Pittsburg har hörts över hela England; i Sverige sitter man och lyssnar till engelsk, fransk och tysk musik.

Vad blir nästa steg?

Svaret synes bli: television, det trådlösa seendet. Med musik och sång ha vi onsivt vår jord — skola vi nästa år kunna se runt klotet med våra ögon?

Framstående vetenskapsmän ha redan — såsom även omtalats i pressen — kommit långt på den väg, som leder fram till televisionens hemlighet. Professor Fournier d'Albe — uppfinnaren av octofonen, som möjliggör för de blinda att kunna läsa med hjälp av öronen, samt av tonoskopet, som gör talet tillgängligt för de döva — säges nu ha förklarat sig tro att folk, som sitter i sina hem eller i någon offentlig okal, inom en ej alltför avlägsen framtid skola kunna bevittna bestigningen av Mount Everest eller följa djärva upptäcktsresande på deras färder.

— Det är i hög grad sannolikt — lär professorn ha sagt — att vi skola kunna sitta i t. ex. Albert Hall och faktiskt se Derbyloppet eller de stora roddtävlingarna eller en flottrevy, en boxningsmatch i Amerika — eller — varför inte? — ett slag i ett kommande krig. Jag menar: se dessa händelser på en duk i samma ögonblick de inträffa. Då vi redan nu veta att radiovågorna kunna transmitteras nästan i oändlighet, så kan jag inte se något skäl varför vi ej om tio år skulle kunna iakttaga vad som händer och sker på andra sidan klotet. Det hela beror endast på intensiv forskning, och om det bara finnes allmänt intresse, så skall nog intensiteten i forskningen inställa sig."

När den tiden kommer, skulle vi och därifrån följa en svensk norsk sålunda kunna samlas på någon lokal landskamp i boxning eller åskåda fotbollsfinaler i landsorten o. s. v. Här öppnas rika perspektiv för en frodig fantasi.

I Amerika, Frankrike och England pågå för närvarande experiment, som givit häpnadsväckande goda resultat. Sålunda demonstrerade för en tid sedan Mr. C. F. Jenkins i sitt laboratorium i New York framgångsrikt en apparat för trådlöst seende. De närvarande sågo honom i bortre änden av rummet vinka med handen framför apparaten. Då de nu vände sig om, sågo de på en på väggen uppspänd duk en reproduktion av den vinkande handen. Mr. J:s apparat var ganska enkel. Den bestod huvudsakligen av ett system prismor, som under rotation i hög hastighet uppfängade ljusstrålarna , vilka därefter inverkade på en ljuskänslig celle med varierande styrka.

En ung engesk vetenskapsman, Mr. J. L. Baird, har även lyckats transmittera konturer av föremål med tillhjälp av televisionens princip, ehuru han i stället för de roterande prismerna använt sig av huvudsakligen selenium.

Dessa experiment antyda, hur underbart det mänskliga livet kommer att länka sig inom en icke alltför avlägsen framtid, tack vare den trådlösa. Fantasierna här ovan sakna icke grund.

Orsaken: — Vad är det här för något? Jg har ju beställt bröd och ost. Men här är ju inte något bröd?

Vaktmästaren: — Då ska ni se att den gamal osten har ätit upp det — den är så glupsk.

God replik. Kalle Storm, frodig och välmående men en smula generad för sitt hull, inkommer på sin rakstuga och finner där en ny tvälpojke av israelitiskt ursprung. Väl i stolen och efter att ha fått veta den lille judens namn frågar han, härmande den israelitiska dialekten:

— Nå, Aron tu, som är jude, äter väl inte fläsk?

Aron (gnor av alla krafter): — Ne, jak pare tvåler in!

Hennes hopp. Han: — Är det verkligen första gången du är förälskad, kära Ragnhild?

Hon: — Ja, det är det; men det är så förtjusande roligt, att jag hoppas det inte ska' bli den sista.

Nystavning. Läraren (förklarande): "Efter det nya skrivsättet skall ni skriva ungefär som ni tala.

En lärjunge: — Ja, men gäller de också för Gustav Andersson?

— Ja, naturligtvis. Varför frågar du det?

— Jo, för han talar i näsan.

Härmed tillkännagives att Herren efter sitt allvisa råd hädankallat

GÖRAN JÖNSON

i Mulvihill, Man., söndagsmorgonen, kl. 6, den 18 maj, 1924, i en ålder av 86 år, 10 månader och 10 dagar. Lung och stilla var hans hädanfärd, ty han somnade bort utan den minsta rörelse. Hans längtan stod till Fadershemmet i himmelen dit han länge väntat att få flytta, och dit har han nu fått flytta.

Begravningen ägde rum från hemmet torsdagen den 22 maj, kl. 11 med predikan av pastor Carl A. Anderson, från Winnipeg, över 2 Kor. 5:1—10, och jordfästningen skedde i Nord gravgård.

O, vad nåd att finna hamn
så i Jesu dyra famn,
i den stad sitt hem att få
vilkens portar öppna stå.

Mrs. Kerstin Jönson
samt Barnen.

Anbud å Landsvägsbygge.

PROVINCE OF SASKATCHEWAN

I överensstemmelse med föreskrifterna i The Canada Highways Act, komma förseglade anbud, märkta "Project 5, section E att mottagas av undertecknad upp till kl. 11 f. m., "standard time" onsdagen den 11 juni — för utgrävning av approximativt 30,000 kubikyard jord samt för andra arbeten, vilka äro nödvändiga i och för byggandet av prov. landsvägen öst och väst om Paswegin, utrickande sig från sydöstra hörnet av Section 4, range 1, till nordöstra hörnet av Section 11, range 1, —bägge i township 36, väst om andra Meridianen—6 mil.

Planritningar, profiler och specifikationer finnas tillgängliga för påseende å undertecknads kontor, samt å nedanstående personers kontor:

W. M. Grant, 105 Ross Block, Saskatoon, Sask.

City Clerk, Prince Albert, Sask.

G. F. Gillespie, Sec.-Treas., R. M. No. 33, Wadena, Sask.

En accepterad check å $700.00 betalbar till The Deputy Minister of Highways eller en "Guarantee Companys Bid Bond" å den na summa måste åtföljа alla anbud. Innan kontraktet är underteknat kommer vaje antagen anbudsgivare att erfordras att deponera $700.00 kontant eller en garanti för betalt fullbordande och betalning av ett slags räkningar.

Minister of Highways förbehåller sig rätten att förkasta något eller alla av anbuden eller att förkasta svagheter eller orgentligheter som anses förekomma i anbuden. Anbuden komma att öppnas onsdagen den 11 Juni, 1924 kl. 3 e. m. i Deputyministerns kontor.

Icke bemyndigad publicering av denna annons kommer ej att betalas för.

H. S. CARPENTER,
Deputy Minister of Highways.

Regina, Sask.
den 21 Maj, 1924.

Dr. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontortid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

Kontorstim. 1—3 Bostaden 61 John St.
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddager
Telef. A7067

E. A. ANDERSON, D. C.
Palmer grad. kiropraktor.
Ryggradsundersökning fri.
Tid: 10—12 f. m.
2—5 & 7—8 e. m.
Tel. 331. Main St., Camrose, Alta.

CAFE NORDEN
392 Logan Ave.
Glöm ej att besöka Café "Norden" när Ni är i staden.
God Mat och Gott Kaffe Serveras.
GÖR OSS ETT BESÖK.
AXEL HALL.